1e Jaargang, nummer 2, 9 december 2023

Zeekanten

Blad ter bespreking van de nieuwe bijbel, de oude bijbel en de tweede bijbel, en andere boeken en geschriften

---

DE SCHATZOEKER

17. De hemelse vis droeg aan de eerste mens op een boot te bouwen voor het redden van alle wijzen, alle diersoorten en granen, vanwege de komende zondvloed. De zondvloed komt, en de vis trekt de boot voort naar de toppen van de bergen.
18. Ze moeten ook door een verschrikkelijke storm voordat ze daar komen.
19. Het was het eind van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen, die de vis op de bodem van de oceaan weer terugvindt.
20. Het wordt weer teruggegeven aan de mens (de wijzen) door de vis.

III Kamba 8

Ik had een droom over deze vis, met een hele hoge vin, en de vis nam mij mee over de woeste zee. Het is een teken van het einde van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen. Wij moesten het hemelse woord op de bodem van de oceaan weer terugvinden, en ik heb goed nieuws, want de heiligen hebben inderdaad dit woord teruggevonden. Door de tijden hebben we alleen brokstukken van het hemelse woord gevonden.

Nu, de vis had mij geadopteerd, mij uit de woeste zee gevist, en soms leek de vis wel op een dolfijn. De vis sprak ook tot me met een hemelse stem.

De brokstukken zijn verzameld in de oude bijbel, waar ook nog veel rommel tussenzat. Ook zijn de brokstukken verzameld in de tweede bijbel. De martelaren, de vervolgden, riepen om wraak, maar hen werd een wit kleed, of een witte deken gegeven, omdat zij nog moesten rusten.

Maar nu wordt het volledige hemelse woord geopenbaard. De cirkel is rondgekomen. Dat is een blijde dag, maar een opdracht voor de mens, want nu moet de mens nog zijn ziel opbouwen door het hemelse woord. Het is dus niet zomaar een heilsfeit, maar het moet ook een ervaringsfeit worden. Hebt gij het hemelse woord al ontvangen ?

We mogen opkijken naar de hemel, en het hemelse woord verwachten, wanneer wij ons hart ervoor hebben opengesteld.

Dan begint het gevecht, want als de mens zijn wapenrusting heeft ontvangen, dan kan hij de oorlog in. Die oorlog is het loskomen van vleselijke onwetendheid. De vis leidt de mens voort. De vis is een beeld van de diepzeeduiker, de onderzoeker van wat verborgen ligt op de zeebodem, alles wat door de tijden heen verloren en vergeten is geraakt. De vis is dus een beeld van de schatzoeker.

Uit : Gids bij de RV-Bijbel, Ontstaansgeschiedenis, Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

OVERDENKING OVER HET BOEK WERKTUIGEN

Zodra je gaat beseffen dat je grotendeels niet bestaat, dan wordt je hemels bewustzijn.
Werktuigen 4:17

Ik was vannacht in een droom aan prachtig woeste zeekanten, langs een weg. Het was heuvelachtig, bosachtig, en aan de andere kant van de weg was bewoond gebied. Ik liep over weggetjes langs de grotere weg, en was op zoek naar een plaats om te plassen, zo in de natuur. Maar telkens waren er weer mensen om me heen.

Later droomde ik over Voldemort. Hij was aan het lachen en spotten. Voldemort was de macht achter de oude bijbel, en wilde alle andere boeken in kalkoenen veranderen, ook de nieuwe bijbel. De oude bijbel viel aan als een gevaarlijk gif, maar ik moest op een afstand blijven.

Ik werd wakker en besefte dat de strijd doorging. Ik besefte dat de natuur waarover ik gedroomd had het beloofde land was, de nieuwe bijbel, maar dat er nog over gevochten moest worden, en dat we onze weg er doorheen moesten vinden, dat er een goede exegese op moet komen. De prediking gaat dus door. Het beloofde land moet nog volkomen ingenomen worden, oftewel we moeten de studie ervan aangaan, en het moet begrepen worden.

Ik las toen in het boek Werktuigen over Adam die tot het beloofde land moest gaan. Eva was hierin een beeld van zijn volharding.

De droom was groot, maar toen ik wakker werd kon ik me nog maar heel iets herinneren. De rest was vaag. Grotendeels bestaan we niet, en zijn we op zoek naar wat wel bestaat, en dat is eigenlijk maar heel klein, maar tegelijkertijd ontzettend groot. Dit brengt je namelijk tot hemels

bewustzijn.

Voor het grootste gedeelte is het leven slechts ijdelheid, stelt het boek Werktuigen. Daarom moeten we van alles maar een heel klein beetje nemen, dan is het medicijn (4:52), oftewel het fragmentarisme. Dualiteiten helpen ons daarbij, oftewel de dialectiek. Laten we dus de tegenstellingen en het lijden wat daarbij hoort op waarde schatten.

OVERDENKING OVER HET BOEK II WERKTUIGEN

We mogen het leven waarderen en vieren zoals het is, want hier gaat de hemel mee werken.
Zo zal ook de hemel juist dat nodig hebben waar wij ons in bevinden. Dat wat we nu hebben, waar we nu doorheen gaan, is alles wat we nodig hebben. Dit is het. Hier gaat het om. Hiermee gaat het gebeuren. We mogen ons dus in het leven zoals het is verheugen, omdat de diepte ervan geopenbaard zal worden.
Er is niets wat dat zal kunnen tegenhouden.
II Werktuigen 1 : 7-9

Toen ik een klein kind was woonden een tante en oom op de Schoolstraat, en een andere tante en oom woonden trouwens tegenover hen. Ik kan het me nog goed herinneren. Dan ging je het trappenhuis in, en ergens in het trappenhuis hing een schilderij van een cowboy. Prachtig schilderij. Dan kwam je binnen bij hen, als je over de trap was gegaan, en dan hing er in de gang een schilderij van negers, ook een prachtig schilderij. Verder kon ik het me niet meer herinneren, want ik was nog heel jong. Een paar dagen geleden was ik in een droom terug daar, en ik ging naar binnen, en er waren deuren ontzegeld, en er waren allemaal kinderzalen waarin kinderen werden opgevangen, en dat liep door, dus door veel meer zalen erachter. Ik was daarna in mijn oude school, op het college, en er waren daar ook deuren ontzegeld, en er was een gebouw en gang dwars tegenaan gebouwd, aan de achterkant, en dat liep helemaal door. Het was een ziekenhuis. Ik zag toen een heleboel kinderen die heel lang in kelders gemarteld waren onder de school die over die gang konden om zo het ziekenhuis in te gaan, wat nu een afdeling was van de school.

Vannacht had ik een droom dat ik bij mijn vader in de auto zat. We reden over een landweg, en hij reed ontzettend hard. We kwamen toen aan bij een boerderij waar mijn vroegere vriendinnetje woonde die altijd schuin tegenover ons woonden. Zij waren van de gereformeerde gemeente. Haar vader stond buiten en sprak met mijn vader. Ik stapte ook uit, en was in mijn pyama.

De gereformeerde gemeente is een beeld van bezinning en exegese. Dat is wat er moet gebeuren nu de nieuwe bijbel is gekomen. Er moet verdieping komen.

Deze dromen laten zien dat de hemel werkt met wat in ons leven gegeven is. Er wordt gewerkt met de informatie die er al is, en dat wordt uitgewerkt en verdiept, ontzegeld.
